

НИНСЯ - МЮСЮ ЛИЦЕ НА КИТАЙ

КЪДРИНКА КЪДРИНОВА, Инчуан, специално за „Китай днес“

Като ефирни синьо-златни облачета край нас прелитат грациозни 14-15-годишни момиченца в атлазени туники, панталони и шапчици, украсени с пайети и обвити в тълени воали. Фееричният им танц под звънка като планински поток музика е от фолклора на народността хуей, изповядваща исляма и съставляваща 35% от населението на Нинся-хуейския автономен регион на Китайската народна република. Изпълнението е част от ярката художествена програма, представена ни в залата за гости в гимназията „Луипаншан“ в Инчуан, главен град на Нинся, където нашата журналистическа група от България е посрещната най-сърдечно. Запленени сме също и от динамични тибетски ритми, които карат момченцата в ярки носии да размятат като криле дълги жълти ръкави. Омайват ни и гъвкави изпълнители на глобализиран брейк. А за финал се наслаждаваме на бистрия глас на малка певица, която ни представя емоционална песен на народността хан (62% от обитателите на Нинся) в майсторски съпровод на нейна приятелка, която ни залива с най-нежни звуци от непознат нам струнен инструмент...

Преди това вече са ни разходили из обширната занималня на кръжока по изобразителни и приложни изкуства. Изненадали са ни разностранните таланти и сръчността на децата, които рисуват по хартия и по коприна, занимават се с калиграфия, усвояват тайните на джиенджъ (изрязване на декоративни силуети) и т.н. Поговорили сме и с 16-годишната хуейка Ма Фау Фанг, която ни е показала какви магии умее с четката и с туша и ни е обяснила как след гимназията ще следва калиграфия.

„Доброто образование е гаранция и за доброто качество на живота“, казва в разговора с нас ден по-рано Уан Юлин, началник на Бюрото за малцинственото образование в Нинся. Приоритет е подготовката на деца от бедни семейства, повечето от които са от малцинствата - за тях не само образованието е безплатно, но

Председателят на настоятелството на джамията Нацяху Лю Чунмин

В пешеходната зона в центъра на Инчуан седи една бронзова „братовчедка“ на нашите Петко и Пенчо Славейкови...

Ученици от гимназията „Луипаншан“ усвояват изкуството джиенджъ - изрязване на декоративни силуети

16-годишната хуейка Ма Фау фанг иска да стане калиграфка

също и закуските, и обедите в училище, и учебниците, и униформите, и общежитията... А балът за постъпване в гимназия за малките хуейчета е с 20 точки по-нисък, отколкото е обичайното. 99% от хуейските деца са обхванати от училищната система, а 86% от тях продължават обучението си и в гимназиите.

„Луипаншан“ е една от най-престижните и образцови гимназии в Инчуан. Нейният амбициозен и енергичен директор Дзин Цун Ю ни разказва за много випускници на гимназията, наредили се по-късно и сред най-добрите студенти в престижни университети. Специална експозиция отразява многобройните успехи на учебното заведение и

на възпитаниците му.

Ръководителите на Нинся-хуейския автономен район слагат акцент върху издигането на образователното, културното и жизненото равнище на народността хуей и на другите малцинства, като създадените за целта благоприятни условия са и белег на етническо-религиозната хармония, в която живеят всички хора тук и която е официална държавна политика. А в региона има представители на около 30 етноса. Свободата на вероизповеданията и уважението

към националните традиции са гарантирани от конституцията на Китай. Малцина от съвременните китайци са религиозни, но който има желание да върви в тази посока, не среща пречки. Момичетата хуейки на пример без проблем могат да ходят с ислямски забрадки на училище. Вярно, тук забрадките не са съвсем такива, с каквито сме свикнали по нашите ширини. Онези от хуейките, които ги носят, предпочитат те да са полупрозрачни, задължително в много ярки цветове - тюркоа-

зено, цикламено, резедаво - и по възможност с някаква допълнителна, много блестяща бродерия или апликация.

Смята се, че ислямът е проникнал из тези земи покрай средновековните арабски кервани по Пътя на коприната и нашествията на Чингиз-хан. И всичко така се е кръстосало със заварените вкусове и традиции, че много от общо около 4000-те джамии в Нинся днес са със силуети като на будистки храмове. Така изглежда например джамията Нацяху в едноименното село, която е 47-а по известност сред ислямските храмове по света, както обяснява председателят на настоятелството ѝ Лю Чунмин. Иторията на народността хуей, приела исляма за свой, въпреки че по външен вид не се отличава от другите китайци, е отразена подробно и нагледно в посветения ѝ внушителен етнографски музей край Инчуан. Сградата на музейния комплекс наподобява като стилистика Тадж Махал, а чаровните екскурзоводки са

докарани в типичните ефирни хуейски шалове, изпълняващи ролята на ислямски забрадки.

Първият секретар на ККП на Нинся-хуейския автономен регион и председател на Постоянния комитет на Общокитайското събрание на народните представители г-н Джан Ий оказа на нашата журналистическа група високата чест да ни приеме и да ни разкаже за стратегията на развитието на региона, който е един от петте с автономен статут в КНР. По сравнение с останалите той е най-малкият. Територията му, разположена в северната част на Централен Китай, южно от Вътрешна Монголия, е 66 000 кв. км. Населението е 6 милиона и 400 хиляди души и около 1 милион от тях живеят в регионалната столица Инчуан. Развитието на различните зони е доста неравномерно. Природата е пръснала из Нинся много пустини, където, естествено, животът е беден и труден. Но е прокарала и руслото на животворната Хуанхъ - Жълтата река, в чието поречие бурно процъфтява земеделието, особено оризищата. Г-н Джан Ий ни прие в зала, където цяла една стена бе изрисувана именно с широка панорама към Жълтата река и избуелите край нея оризови кълнове. Домакинът ни подчерта, че целта на местното ръководство е да стимулира и подпомага постепенното изравняване и хармонизиране на качеството на живота между по-изостаналите и по-бедните зони на региона, между селото

Дворът на етнографския музей на народността хуей край Инчуан